

Výchozím textem k diplomové práci bude kniha Umění jako postprodukce francouzského estetika Nicolase Bourriauda, který definuje současné umění jako produkt-montáž, jenž vzniká reinterpetováním, reprodukováním či novým vystavováním již vzniklých uměleckých děl. Je zřejmé, že předpoklad originální koncepce je v současné době umělců – sémionautů (cestovatel světem znaků) již zcela nerelevantní. Na příkladu hyperrealistické malby, která se v posledních letech opět objevuje v portfoliích světových i českých výtvarných umělců, se budu snažit ukázat, zda je její návrat vystupňován nástupem nových médií, která ještě více než v sedmdesátých letech simulují realitu či zda souvisí právě s pojmem postprodukce, kdy si umělec pouze propůjčí formální, v tomto případě hyperrealistické, znaky. Práce bude doplněna případovou studií obrazů českého hyperrealistického umělce Jana Mikulky.